

א (חזרה כפלייתם על עקבות ארץ ישראל)

מתוך תפילות משה:

אחרי חטא העגל

שמות פרק לב

(יג) זכר ללבבכם ליוצא ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך וידבר אליהם ארצה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתו לזרעכם ונחלו לעלם: (יד) ויחם ידו על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: פ....

אחרי חטא המרגלים

רמב"ן במדבר פרק יד

ולא הזכיר בתפילה הזאת לאברהם ליוצא וליעקב כלל. והטעם בעבור שהארץ ניתנה לאבות ומהם ירשנה, והם מורדים באבותם ולא היו חפצים במתנה שלהם אשר האבות היו בוחרים בה פחד, והיאך יאמר "אשר נשבעת להם בר וגו' וכל הארץ הזאת אתו לזרעכם" (שמות לב יג) והם אומרים אי אפשרו במתנה זו:

דברים פרק יא

(כד) כל המקום אשר תדרוך כף נגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלכנו מן הנגה ומה נפרת (עד הים האסרו) ויחית זגלכם: (כה) לא יתעב אוש פחדכם פחדכם ומוראכם ויזן דודי אליהם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ס

רמב"ן מצות עשה ד

המטרה בין כל המקום אשר תדרוך כף נגלכם בו לכם יהיה מן המדבר וגו', על דעת רבותינו" הגה הם שני הכתובות, שכל מקום אשר ירצו לכבוש בארץ שנתו וארץ אשור ונולח, יהיה שלהם והמצוה בולן נהנת בהם, כי הכל ארץ ישראל, וכן יחשבו הלבנים ועני הים האסרו יהיה גלגלם, שאם חייבים לכבוש ולאבי משם הפנים כמו שאמר כן וירשם גרים גדולים ועצום סכמ (מקום כה) ולקדו וימשפחה כמו שהזכיר למעלה, והבטיח כי לא יתעב אוש פחדכם בין בארץ הזאת בין בכל מקום אשר תדרוך כף נגלכם בו.

רמב"ם הלכות קדוש החדש פרק יא הלכה יא

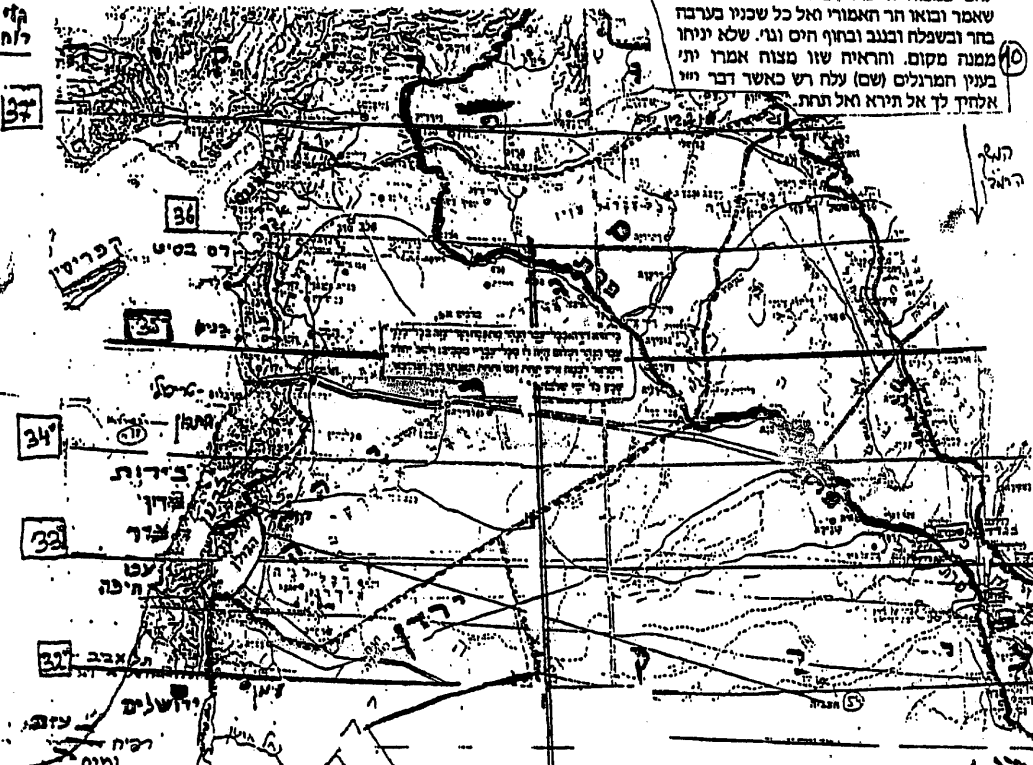
ולפי שהראייה לא תהיה אלא בארץ ישראל כמו שבארנו, עשים כל דרכי השבוע זה בניינים על עיר ירושלים ולשאר המקומות הסובבין אותה בכמו שבארנו או שבטעם ימים חאין את הירח תמיד ושאם ומעידים בבית דין, ומקום זה הוא טטה מתחת הקו השוה המסבב באמצע השלם כנגד הח צפונית בכמו שיתם ושלישים מעלות עד חמש ושלישים ועד תשע ועשרים, וכן הוא נוטה מאמצע הישוב כנגד הח מערב בכמו שברצו ועשרים מעלות עד שבע ועשרים ועד אחת ועשרים.

רמב"ם הלכות קדוש החדש פרק יא הלכה טז

ולא אלו הדברים בשחי הקדושה שבמערב ובמזרח מסכות, כגון שאין מסות לצפון העולם משליש מעלות עד חמש ושליש מעלות, אבל אם היו מסות לצפון יתר מזה או פחות משפטים אחרים יש להן שהר אין מסכות כגון ארץ ישראל.

ש"ת הרמב"ם סימן קכז

הנה מציר לם צווד ארץ ישראל על גבולותיה ויחז ומצאת חצונה יבואו לם כל אותם המאמרים החכמים בחילת גוין וממנו יבואו לם כל הדברים החלשים בדעת ימבלם במארי ארץ ישראל, אחר שתדע, שאמנה החכרת בשר השירים יד, ה"ה היא המקורית במשנה אמנם והוא המקורית בכריתא ספסא זחשנת סמוס, וסכב חמילת עין מה סכבת הרב בעל ה"ט במשנה א"כ"א ושביעית משם הרב בעל כפתור ופוח שמתו להרמב"ם בחידושי בכתב ידו במצרים שא"ל הולך מלח ע"י כוב יכו, עכ"ל, ונמצא במ"ס הוצ' לוח ע' תר"ע ע"ש, פ"א וזאת הרב באמא...

המשך הרמב"ן שם

אל תשכשכו ותאמר כי המצוה הזאת היא המצוה במלחמה שמי עממים שנצטוו לאבדם ו' (סייף שופטיו) הררם תחרמם. אין הדבר שאנו נצטוו לחרוג האומות החם זלחמם עמו ואם רצו להשלים נשלים עמם וזכם בתנאים יהיה אכל הארץ לא נניח וזה בידם ולא ביד וולתם מן האומות בדרך חדוהה.

וממאמרם מלחמת יהושע לכבוש ארץ כנען והוא המצוה בכל הדורות. ואומר אני כי זהו שהחכמים מפליגין בו והיא דירת ארץ אל עד שאמרו (תייב בדר פיה הי"ד וכעיוו אל קו ב, ושיע, מלכסי ספיה) שכל היצא

ממנה וד בחצוה ארץ יהא בעיניך כעובד עבודה וזה שטאמר כי גרשוני היום מתחת פך נחלת יי לאמר לך עבוד אלהים אחרים וולת זה הפלגות גדולות שאמר בה הכל הוא ממצות עשה חוה שנצטוו לרשת הארץ ולשבת בה. אם כן היא מצות עשה לדורות מתחייב כל יחיד ממנו ואפילו בזמן גלות כידוע בתלמוד במקומות הרבה. ולשון ספרי ראה יב (כט) מעשה ברבי יהודה בן בתירה ור' מתיא בן חרש ור' חנניה בן אחי ר' יהושע ור' נתן שהיו יוצאין חוצה לארץ והגיעו לפלטיה וזכרו את ארץ ישראל וזקפו את עיניהם וזלכו דמועותיהן וקרעו בגדיהם וקראו המקרא הזה וירשתה וישבת בה ושמרת לעשות אמרו וישבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצוות שבתורה:

